

Зло за добро.

(Народна приказка).

Единъ вълкъ билъ подгоненъ отъ кучета. Безъ малко щѣли да го хванатъ и разкъсатъ. А вълкътъ бѣгалъ прѣдъ тѣхъ и вече нѣмало кждѣ да се скрие. Той съгледалъ единъ орачъ, дошълъ при него и почналъ да му се моли да го скрие. Орачътъ се съгласилъ, скрилъ го въ единъ човалъ, свързалъ го, прогонилъ кучетата и вълкътъ останалъ живъ. Като отминали кучетата и ловцитѣ, орачътъ отвързалъ човала и пусналъ вълка на бѣлъ свѣтъ. Ала току се измъкналъ изъ човала, вълкътъ докопалъ човѣка за ржката.

„Какво ще правишъ?“ попиталъ го сепнато орачътъ.

„Искамъ да те изямъ!“ рекълъ вълкътъ.

„Защо да ме изядешъ? Нали азъ те избавихъ отъ кучетата?“

„Е, добръ, ама защо ме гонѣха ловцитѣ? А нали и тѣ сж хора. Човѣкъ за човѣкъ, затова ще те изямъ.“

„Ловцитѣ те гонѣха, ала азъ ти направихъ добро, затова не бива да ме ядешъ“, рекълъ човѣкътъ.

„А, сега добро се не познава“, отговорилъ вълкътъ.